

هنرمندان،

کار ما از این حرف‌ها

گذشته است!

بهروز صفدری

NOUS VIVONS
POUR MARCHER SUR LA
TÊTE DES ROIS

www.behrouzsaftdari.com

یادداشت مترجم

آری، جنبش جلیقه‌زرها ادامه دارد! با وجودی که قدرت دولتی در فرانسه هارتر و سبعانه‌تر از پیش برای سرکوب آن هیچ حد و مرزی در وقاحت و خشونت نمی‌شناسد. تاب‌دان‌جا که چندروز پیش شماری از هنرمندان عرصه‌های مختلف نیز، "سرانجام" واکنش نشان دادند و طومار و عریضه‌ای با ۱۵۰۰ امضاء در ابراز انزجار یا برآشفستگی‌شان از شدت این سرکوب‌ها منتشر کردند.

در پاسخ به این عریضه، شماری از جلیقه‌زرها متنی منتشر کرده‌اند که وبسایت *À contretemps* آن را همراه با مقدمه‌ی کوتاهی بازتاب داده است.

متنی که در زیر خواهید خواند از وبسایت *Cerveaux non disponibles*^۱ مغزهایی که در دسترس نیستند [بر گرفته شده و پاسخی است فراخوان‌گونه از سوی جلیقه‌زرها به عریضه‌ای که به‌تازگی با عنوان «ما هالو نیستیم»^۲ از سوی محافل هنری منتشر شده است. بر پایه‌ی این اصل که برای انجام کار نیکو هیچ وقت دیر نیست، به نظر می‌رسد پژوهاکی که این عریضه در خندق‌های فرهنگ

۱. در این آدرس می‌توانید بخوانید.

۲. در این آدرس می‌توانید بخوانید.

بی دل و جرأتِ نمایشی یافته است بیشتر یک خبر خوش بوده است. اما همین کارِ ولودیر انجام گرفته نیز — تقریباً با شش ماه تأخیر — می‌تواند بهتر انجام گیرد، یعنی در این مورد واقعاً انجام گیرد، به عبارت دیگر در عمل به جنبش بپیوندند، جنبشی که بسیار نامنتظره همچنان قواعد اجماع فرهنگی و بی‌نزاکتی رسانه‌ای را به چالش گرفته است. این همان نکته‌ای است که از جمع‌بندی ارائه شده در متن زیر به دست می‌آید، متنی که یک بار دیگر، به کسانی که هنوز از موضوع بی‌خبرند ثابت می‌کند که جلیقه‌زدها از شم تشخیص فرصت برخوردارند. و اما پیشاپیش سلب صلاحیت کردن از «این جلیقه‌زدها» و آنان را معرّف و نماینده‌ی کل جنبش ندانستن نیز به این بهانه که جمله‌ای از گی دوبور نقل کرده‌اند نشانه‌ی ناآگاهی از این امر است که در آبراه‌های جنبشی افقی با سرشتی از گسترش یابی و آفرینندگی، رنگ زرد از پرداخت حق امتیاز معاف است و کسانی که خود را از چنین جنبشی می‌دانند چنان گوناگون اند که براستی باید از این جنبش نباشی تا بتوانی آن را به چیزی که نیست فروگاهی. — (وبسایت *À contretemps*)

جمله‌ی بر پارچه نوشته شده در دست جلیقه‌زدها در عکس بالا، (ما زندگی می‌کنیم تا قدم بر سر پادشاهان نهیم) بخشی از جمله‌ی شکسپیر در کتاب هانری چهارم است که گی دوبور در سرلوحه‌ی فصل پنجم جامعه‌ی نمایش آن را به صورت کامل تری نقل کرده است: «آی والامنشان عمر کوتاه است... ما اگر زندگی می‌کنیم برای آن است که قدم بر سر پادشاهان نهیم.»

هنرمندان، کار ما از این حرف‌ها گذشته است!

پاسخ شماری از جلیقه‌زردها به فراخوان هنرمندان:

ترجمه به فارسی: بهروز صفدری

هنرمندان، ما با دقت و امیدواری فراخوان شما «ما هالو نیستیم» را خواندیم. هر چند ممکن است بعضی‌ها یادآوری کنند که برای بیدار شدن ۲۵ هفته پس از آغاز جنبش، کمی دیر است. اما به نظر ما موقعیت وخیم‌تر از آن است که به خود اجازه‌ی این گونه انتقادها را بدهیم. برای اجتناب از مغلوب شدن در این نبرد امروزه همه‌ی حُسن‌نیت‌ها گران‌قدر اند. زیرا مشاهده‌ی شما درست است: هم در باره‌ی مطالبات جلیقه‌زردها و هم در باره‌ی شیوه‌های پلید و مرگبار به‌کارگرفته‌شده توسط قدرت. در پایان متن‌تان آمده است که شما به ابراز انزجار و برآشفستگی‌تان از این وضع، و به استفاده از توان‌تان، یعنی توان کلمات، موسیقی و هنر، برای پشتیبانی از جنبش جلیقه‌زردها ادامه خواهید داد.

این موضع‌گیری تحسین‌برانگیز است. اما در برابر اضطراب و وخامت موقعیت، بسیار ناکافی است. اگر انحراف توتالیتری قدرت و حاکمیت نگران‌تان کرده است باید به مقاومت روی آورید. قدرت می‌داند که مطالبات جلیقه‌زردها به‌طرزی بارز انقلابی است، انقلابی در این معنا که این مطالبات در جهان کنونی، در جهان مافوق‌لیبرال راه‌حلی نخواهند

یافت. بنابراین مجموعه‌ی قدرت‌هایی که این جهان را قبضه کرده‌اند با همه‌ی وسایل ممکن در کار اند تا این مقاومت را درهم بشکنند. اکنون پنج ماه است که شهروندان «عادی» بخشی از زندگی (شخصی و شغلی) شان را کنار گذاشته‌اند تا در راه تغییرِ اوضاع تلاش کنند. هزاران نفر در این راه بهایی سنگین پرداخته‌اند: دستگیری‌ها، تهاجم‌ها، مثله‌شدن‌ها، دشنام‌ها، تحقیرها، جریمه‌ها، از کار اخراج‌شدن‌ها، ... و به رغم همه‌ی این‌ها، آنان تلاش خود را ادامه می‌دهند. با سرافرازی، دلیری و شادمانی. در این نبرد، حمایتِ هنرمندان، چه سرشناس باشند چه نباشند، می‌تواند نیرویی باورنکردنی به این مبارزه برساند.

جنبش جلیقه‌زردها همواره حتا از ایده‌ی رهبر و سخن‌گو سر تافته است. جلیقه‌زردها با خواستِ افقی نگاه‌داشتنِ جنبش، کنشِ فردی را در مرکزِ تعهد و درگیرشدنِ جمعی قرار داده‌اند. اما اگر هر شهروندی از قدرتِ عمل برخوردار است، این را نیز می‌دانیم که برخی به اهرم‌هایی دسترسی دارند که اکثریت از آن برخوردار نیستند. ما به این امر آگاه‌ایم که در چه جامعه‌ای زندگی می‌کنیم: جامعه‌ی نمایش، که زنده‌یاد گی دبور و صفاش کرده است. در این معنا، مبارزه در جبهه‌ی تصویر نیز انجام می‌گیرد. در برابر رسانه‌های توده‌ای که (خواسته یا ناخواسته) به جلیقه‌زردها انگ می‌زند، آن‌چه اهمیتی ویژه دارد این است که جنبش موفق شود بر اکثریت جامعه اثر بگذارد با این امید که به آن‌ها بفهماند که این جنبش حاملِ امید به جامعه‌ای عادلانه‌تر و انسانی‌تر است.

از این چنین دیدگاهی است که ما به شما راه‌هایی پیشنهاد می‌کنیم تا شما هم در سطح خودتان بتوانید به اقدام‌هایی فراتر از امضای یک متن دست بزنید:

- به محل کنش‌های ما بیایید، تا با ما آشنا شوید و در کنار ما مبارزه کنید (تظاهرات، سدِ معابر، جشن‌های جمعی، اشغالِ فلکه‌ها،...؛
- به هنگام یکی از اجراها (مثلاً در پایان اجرای یک نمایش‌نامه در تئاتر یا اجرای یک کنسرت) یا حتی در صحنه‌ی برنامه‌ای تلویزیونی که به آن دعوت شده‌اید، جلیقه‌ی زرد بر تن کنید؛
- پشتیبانی‌تان از جنبش را در شبکه‌های اجتماعی خود منتشر کنید؛
- در جمع‌آوری کمک به صندوق‌های اعتصاب یا پشتیبانی شرکت کنید؛
- در بخش فرهنگی (تئاتر، موسیقی، صوتی‌تصویری، سینما،...) اعتصاب راه بیندازید؛
- سعی کنید جشنواره‌ها (کن، آوینیون،...) را مسدود یا دست‌کم مختل کنید؛
- برنامه‌هایی (کنسرت، نمایش،...) در پشتیبانی از جلیقه‌زرها سازمان دهید؛

اگر هر یک از ۱۵۰۰ نفر امضاءکننده حتی یکی از این پیشنهادها را عملی کند، شرط می‌بندیم که جنبش از این دوره به مراتب قوی‌تر و حاکمیت عمیقاً ضعیف‌تر بیرون خواهد آمد.

پس برای این که امضای شما بر این طومار فقط هدفی فی‌نفسه در تعهدتان نباشد بلکه سرآغاز جنبشی عمیق باشد، درخواست ما به سادگی از شما این است که: از برآشفستگی به شورش گذر کنید! هزاران شهروند بی‌نام‌ونشان ماه‌هاست که چنین کرده‌اند، شما هم به آن‌ها بپیوندید!

جلیقه‌زرها، ۶ مه ۲۰۱۹

www.behrouzsafdari.com